

**BEZOEK AAN NEUWIED TER GELEGENHEID VAN HET 40 JARIG BESTAAN
VAN DE VRIENDENKRING NEUWIED / BEVERWIJK.
DE VISIE VAN DE DEELNEMENDE LEDEN VAN DE IJMOND RADIO CLUB.**

In de ochtend van vrijdag 9 september was het dan zover. Om even voor 10 uur in de morgen werd Joop PE1BTK door Fred PA3DLX en zijn XYL Hella, PD0HWE en clubvriend Hugo opgehaald voor de tocht naar Neuwied. Wij waren namelijk uitgenodigd door de Vereniging Vriendenkring Beverwijk / Neuwied het weekend met hen in gezelschap van de Neuwiedse loot gezamenlijk door te brengen. Dit in verband met het veertig jarig bestaan van deze vereniging. De autorit verliep voorspoedig. Met een gangetje van gemiddeld 120 km per uur schoven we van het Nederlandse wegennet zonder problemen Duitsland in. Het verkeersplein Oberhausen en later de ring rond Keulen werd lachend en zonder oponthoud genomen. En zo'n drie en een half uur na ons vertrek uit Beverwijk arriveerden wij op ons logeeradres in

het Neuwieder stadsdeel Ehlscheid, te weten het Landhotel Westerwald. Vervolgens werden wij als IJ.R.C-ers “verbannen” naar een dependance, het landhotel Müller/Krug een straat verderop. Aangezien het een warme dag was bood het terras aldaar in de schaduw en een snelle, nou ja snelle ober, alras verfrissing. In de loop van de middag arriveerden Peter PA3GKO en zijn echtgenote Jaqueline bij dezelfde dependance van ons hotel. Zij voegden zich al snel bij ons, om deel te nemen aan het door ons op gang gezette lavings – en verfrissingprogramma.

Die avond werd er gebruik gemaakt van een copieus diner in Hotel Westerwald. Na het avondeten gingen de heren IJ.R.C-ers op bezoek bij hun Neuwiedse collegae, de DARC kreis 08 in hun clubhuis in het stadsdeel Bock. Er waren bekenden, zoals Franz Kohlman, Peter en Franz Höfer, aanwezig. Fred had een vaderlandse borrel voor hen meegenomen. We kregen daar wat vloeibare versnaperingen aangeboden, die vanwege de hoge temperatuur onderdaks in het gebouw ras in de vorm van eerlijk zweet aan de oppervlakte van het lijf er weer uitkwamen. Het

voorgenomen saunabezoek in het hotel was hierdoor overbodig geworden. Onder de douche afspoelen en laat in bed kruipen was voldoende. Na een nacht van bomen omzagen was het in de ochtend van de 10-de reveille gevolgd door een stevig ontbijt om 09.00 uur. Om 10.15 de bus in en op weg naar de ons aangeboden receptie van de gemeente Neuwied in de voormalige Mennonitenkirche. Sacha Beckers wordt aan de Nederlandse vriendenkring als vaste touringcarchauffeur toegewezen. Bij aankomst bleken de Duitse

leden van de Freundeskreis zich in en rond het gebouw al verzameld te hebben. Snacks en drankjes niet te kort tijdens dit program van toespraken door bestuursleden van de stad Neuwied en de Freundeskreis. Tijdens de toespraken werd de grote spijt van de officiële ontbinding in 1990 van het Partnerschap Beverwijk / Neuwied door diverse sprekers enkele malen herhaald. Na dit officiële verwelkomingsgedeelte en letterlijk de buik vol van de heerlijke snacks en drankjes zoeken de IJ.R.C. leden nog wat verkoeling achter de Deichstadtühr aan de

oever van de Rijn. Hier werden per portofoon nog wat verbindingen gemaakt met lokale Darc leden.

Na dit evenement begaf het gehele gezelschap van zo'n 43 Beverwijkers en evenzoveel Neuwieders zich in twee bussen zich op weg naar de kade in Koblenz alwaar werd ingescheept voor een Rijnvaart naar Sankt Goar hogerop aan de Rijn. Deze tocht, die van circa 14.00 uur tot 17.00 uur langs de oevers van de Rijn duurde zal niet licht worden

vergeten.

Ontvangst in de salon van de boot "Asbach Uralt" met koffie en gebak. Naderhand naar buiten toe. De boottocht voltrok zich in klare zonneschijn, waarbij het op het voor – en bovendeck zeer goed toeven was. Het zicht van de burchten en andere historische bebouwingen tussen en boven de begroeiing tegen en op de hellingen langs de Rijn gaf heel veel voldoening vanwege de grote schoonheid van dit zich voortglidende uitzicht .

Dit alles onder het genot van aan boord te gebruiken versnaperingen. Onderweg nog wat verbindingen op twee gemaakt via lokale repeaters op twee. Hier werden de eigenschappen van VHF verbindingen weer eens bewezen. Het gaat goed tot de boot zich weer door een bocht wurmt waarna de verbinding in de schaduw van de bergwand komt te vervallen.

Om plus minus 16.30 wordt de boot aangemeerd aan de steiger van St Goar. Hup, het gehele gezelschap in twee bussen

geladen en op weg naar de “Burg Pymont”. Vanwege het relatief te vroege vertrek uit St Goar wordt er via smalle bergweggetjes (één rijbaan naast de afgrond) met een omweg gereden langs de Moezel. De Neuwieder heer Lutz Klein voorin de bus ontpopt zich als een prima gids en voorziet ons van alle relevante en gedetailleerde informatie doorspekt met anekdotes.

Uiteindelijk gezicht op de burcht op hoogte vanuit de verte. Aangekomen willen we wel dat de gesloten poort geopend wordt om binnen te komen. Niets daarvan. Achter de poort klinkt gebrul dat men op de burcht niet zit te wachten op ongewenste gasten ! Krasse en gespierde taal aan beide zijden van de poort.

Pas nadat de opmerking werd geslaakt dat we zo'n 40 jonkvrouwen bij ons hebben wordt de poort gezwind geopend en de hele ploeg kan naar binnen. Op de binnenplaats staat er zo'n kerel in middeleeuwse kledij verhoogd op de opvangbak van de waterpomp te brullen dat hij ons welkom heet maar eerst wat wil vertellen. Er moet een koning worden gekozen. Het lot valt op Jan Leeuw, die schoorvoetend naar voren komt. Hij wordt voorzien van Koningsmantel en kroon. Jan moet een koningin hebben . Dat wordt Mechthild Peters (Voorzitster Freudenkreis

Neuwied). Dan moet koning Jan een raadsheer hebben. Dit wordt de heer A.B. Tenslotte verkrijgt koningin Mechthild een kledster in de persoon van onze Christel Hoogeveen. Inmiddels heeft het gehele gezelschap stuk voor stuk een slok uit een rondculerend reuzenhoorn met bier genomen. Eindelijk is deze ceremonie voorbij en worden we naar de Ridderzaal geleid om het ons beloofde middeleeuwse Riddermaal te gaan nuttigen. De tafels zijn geplaatst in U-vorm. Het gezelschap neemt plaats aan deze tafels en de koning zit met zijn gevolg aan de kop van de U. Over de gehele lengte van de tafels liggen wortelen, uien en nog wat andere rauwe groenten. Dezelfde man van de waterbak komt met stentorstem de tafelreglementen verkondigen. En dat zijn er nogal wat. Vooral overtreding in de behandeling van de tafeldame wordt streng gestraft ! Er wordt een beulsknecht benoemd en voorzien van het bekende griezelkapje op zijn hoofd. Ook een voorproever (man speelt hond)

wordt aangesteld. Die proeft van de wijn en beetjes van de gerechten worden hem met houten lepels in de mond geperst. Het voedsel zou wel eens vergiftigd kunnen zijn! Maar nee, de hond blijft gelukkig overeind. Fred krijgt de opdracht om bij tijd en wijle op te springen met de wijnbeker opgeheven en naar de koning te brullen “Edele techer, hoch die becher !”

Om de wachttijd tot opdienen van de maaltijd te veraangename wordt er klassikaal een toneelstuk ingestudeerd. Groepjes aan de tafels krijgen opdrachten de storm, bliksem, donder, het geluid van de storm door de bomen, harde regen, het janken van de honden, het gehinnik van paarden na te bootsen. Een dame moet op een gegeven moment opstaan en “Hilfe” roepen en een man speelt een magier die het allemaal zat wordt en roept “Ik verander jullie allemaal in kikkers!” Tenslotte moest een raadsheer van de Koning

opstaan en roepen : “Edele Koning, wat moet ik nu doen?” Enfin, de bruller start zijn verhaal met luide stem met het is een rustige avond, de maan schijnt (uitgebeeld door Fred met de armen in een boog boven het hoofd). Gaandeweg het verhaal begint het te stormen, te hozen enzovoorts. De groepen bootsen hun aangewezen geluiden na onder grote hilariteit. Op het moment dat de wanhopige raadsheer zijn koning aanroept antwoordt deze laconiek met het credo: ”Hou nou maar op met die flauwekul, laten we nu maar gaan eten !”

Op dit moment waren we wel zeker al drie kwartier met dit spel in de weer geweest ! Na deze apotheose werd het diner opgediend. Zuurkool, selleriesalade en daar kwamen dampende schalen met Schweinebraten op tafel. Het gehele bestek per persoon bestond uit zegge en schrijve één soort dolkmes. Dus eten met de handen! Wel grote servetten aanwezig en een ridderslabbetje voor. Eten en drinken zoveel als je opkon. Om een uur of half elf was het eetfeest over en moesten de bussen worden opgezocht voor de terugrit naar het hotel . Bij het afscheid nemen en bedanken voor het entertainment werd de vraag gesteld aan de stentorstem hoe het nu met zijn stembanden ging. Het antwoord was : “Dat zien we morgenochtend wel “. Chauffeur Sacha deed zijn werk goed. Terwijl wij in de bus zaten te dommelen boorde hij zijn touringcar door de duisternis heen en leverde ons keurig voor het hotel af. Na nog een afzakkertje te hebben genoten vielen we om half een ’s nachts doodmoe op bed en snurken niet te kort !

De volgende dag, zondagmorgen, was het om half tien uitgebreid ontbijten. Koffertjes pakken, het hotel betalen en naar de overkant om van de leden van andere Beverwijkse Clubs en Neuwieders afscheid te nemen. Het gros van de Beverwijkers bleek reeds huiswaarts te zijn vertrokken. Zo richtten Fred en Peter de neus van hun voertuigen richting Beverwijk / Heemskerk / Uitgeest en met hetzelfde gangetje als op de heenweg voerden we zonder

problemen weer langs Keulen, het Kreutz Oberhausen en verder langs Arnhem via Utrecht huiswaarts. Bij het vertrek werden beide voertuigen op de tweemeterband /mobiel/DL door leden van kreis 08 uitgezwaaid. Verder onderhielden beide voertuigen de gehele rit onderling contact. Hella, met haar kersverse roepletters onderging hierbij een beste training in mobiele operating practice en het ging haar goed af ! Drie en een half uur later, om half drie in de middag werd de schrijver dezes netjes aan huis op de Vliegerhof afgeleverd en was de reis voor hem ten einde. Beide voertuigen zijn, na Hugo te hebben afgeleverd, nadien in goede orde bij hen zelf thuis gearriveerd in Uitgeest .

Wij kunnen stellen dat de gehele organisatie van het weekend ons een zeer aangenaam verblijf heeft bezorgd waar we jaren op terug zullen zien. Met name heeft de Freundeskeis zich populair gezegd "uitgesloofd" om het ons allen van de Vriendenkring uit Beverwijk en omstreken maar naar de zin te maken. Hierin zijn ze zeker met vlag en wimpel geslaagd. Hulde en alle lof is hierop zeker op zijn plaats. Een weekend dat klonk als een klok !